

תת"ע 10026/10/20 - מדינת ישראל- נגד ניר אלמשילי-

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תתע"א 10026-10-20 מדינת ישראל נ' אלמשילי

בפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין

מאשימה מדינת ישראל-

ע"י ב"כ עו"ד גונן-קין

נגד

נאשם

ניר אלמשילי-

ע"י ב"כ עו"ד קליין ממשרד עו"ד מסרי

החלטה

בפניי בקשה לתיקון כתב אישום וטענת הגנה מקדמית.

בקשת המאשימה לתיקון כתב אישום על ידי תיקון אחת מעובדות כתב האישום.

טענת הגנה מקדמית לפיה לא ניתן לייחס לנאשם בכתב אישום אחד עבירה של נהיגה בזמן פסילה ועבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף אשר פקע מעל שנתיים.

התשתית העובדתית הצריכה לבקשה

ביום 27/10/20 הוגש כתב אישום כנגד הנאשם המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ברכב כשתוקף רישיון נהיגה פקע מעל שנתיים עבירות על סעי' 67 ו-10(א) **לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א 1961** (להלן: "**פקודת התעבורה**"). כן הואשם בעבירה של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח תקפה המכסה את נהיגתו, עבירה בניגוד לסעי' 2(א) **לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) התש"ל - 1970**.

על פי העובדות המפורטות בכתב האישום נהג הנאשם רכב פרטי ביום 5/10/20 סמוך לשעה 02:32 בחולון, ברח' הנריטה סולד 42 לכיוון דרום. הנאשם נהג ברכב בהיותו פסול מלקבל ו/או להחזיק ברישיון נהיגה מיום 6/11/2016 ע"י בימ"ש שלום לתעבורה בת"א בתיק מס' 9042-10-16 ודבר הפסילה הודע לנאשם ביום 9/11/20. כן הואשם בנהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים אשר פקע ביום 26/8/2009. כפועל יוצא הואשם בעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה המכסה את נהיגתו.

ביום 14/3/21 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום כפי שהן וכפר בדיעה. עוד נטען כי לא ניתן לייחס עבירה של פקיעת רישיון נהיגה ביחד עם נהיגה בזמן פסילה והתיק נקבע לשמיעת ראיות ביום 9/6/21.

ביום 11/5/21 הודיעה המאשימה על כוונתה לתקן את כתב האישום וביום 8/6/21 הוגשה בקשה דחופה לתיקון כתב האישום ונקבע כי תידון במועד הדיון.

בבקשה לתיקון כתב האישום ביקשה המאשימה לתקן את המועד בו הודע לנאשם על היותו פסול לנהיגה, כך שהמועד

שנכתב בכתב האישום- תאריך "9/11/20" יתוקן כך שיירשם תאריך "9/1/20".

במועד אשר נקבע לשמיעת ראיות ביום 9/6/21 התייצב עד תביעה אחד מתוך שניים. הנאשם לא התייצב והצדדים הסכימו לדחיית דיון לשמיעת ראיות.

ב"כ המאשימה טענה כי תיקון כתב האישום נעשה ע"י המאשימה במערכת המשטרית דותן עוד ביום 4/11/20 ובטרם ניתן מענה לאישום וככל הנראה בשל תקלה טכנית בממשק מול מערכות מחשב בית משפט לא הוגש במועד. לשיטתה על אף שבקשה לתיקון כתב האישום הוגשה לאחר כפירת הנאשם הגנתו לא תיפגע שעה שחומר הראיות במלואו עמד לעיון ההגנה והיא מסכימה לדחיית הדיון.

ב"כ הנאשם התנגדה לתיקון כתב האישום בטענה כי ביום 11/5/21 בעת משא ומתן עם המאשימה הביאה ההגנה לידיעת המאשימה את הטעות בכתב האישום ובעקבות המשא ומתן בין הצדדים- אשר לא צלח- ביקשה המאשימה לתקן את כתב האישום. עוד טענה כי לא מדובר בפגם טכני אלא מהותי לאחר שהנאשם כפר בידיעה.

עוד טענה ההגנה כי לא ניתן לייחס לנאשם עבירה של נהיגה בזמן פסילה **ביחד** עם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף והפנתה לסעי' 66 לפקודת התעבורה. המאשימה טענה כי מדובר בשתי עבירות שנעשו בידיעה.

דיון והכרעה

בקשת המאשימה לתיקון כתב אישום

המאשימה מבקשת לתקן את היסוד העובדתי של המועד בו הובא לידיעת הנאשם דבר הפסילה, אותו יסוד עובדתי בו הודה.

סעיף 92(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי "בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון יעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול".

המחוקק מאפשר את תיקון כתב האישום כדי לאפשר לבית המשפט לעשות משפט צדק ולהגיע לחקר האמת. כל עוד אין בתיקון כדי לגרום לפגיעה בזכותו של הנאשם להליך הוגן, יתיר בית המשפט את התיקון (ע"פ 329/68 **מדינת ישראל נ' כדורי**, פ"ד כב(2) 372 (1968), עמ' 375-376; ת"פ (מחוזי ת"א) 40123/05 **מדינת ישראל נ' גבעוני**, לא פורסם (החלטה מיום 13.2.2008)).

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים בפניי, מצאתי כי הגנת הנאשם לא תיפגע שעה שחומר הראיות היה מצוי בידי ההגנה טרם הדיון וישיבת ההוכחות נדחתה. ההגנה טוענת כי תיקון כתב האישום הינו תולדה של המשא ומתן בין הצדדים אולם המאשימה ציינה כי מדובר בכתב אישום מתוקן אשר הוכן על ידה ביום 4/11/20 בטרם ניתן מענה לאישום. לאור האמור הוריתי למאשימה להציג אסמכתא לטיעוניה באשר למועד הכנת כתב אישום וכך עשתה. עוד יצוין כי התיקון המבוקש מלמד כי נפלה פליטת קולמוס בכתב האישום המקורי באשר לחודש בו הודע לנאשם דבר הפסילה בחודש ינואר 2020 ולא בחודש נובמבר 2020- שהינו מאוחר אף למועד הגשת כתב האישום.

נוכח האמור ולאור הגשת המאשימה אסמכתא משטרית לפיה הוכן כתב אישום מתוקן להגשה לבית משפט ביום 4/11/20 ובטרם ישיבת המשא ומתן בין הצדדים ביום 11/5/21 - אני מקבלת את טענת המאשימה כי מדובר בתקלה טכנית בגינה לא הוגש כתב אישום מתוקן טרם מענה לאישום והתיקון אינו תולדה של משא ומתן בין הצדדים. כמו כן הגנת הנאשם לא תיפגע שעה שחומר הראיות מצוי בידי ההגנה ודין ההוכחות נדחה. אני נעתרת לבקשה ומורה על תיקון כתב האישום כמבוקש.

· **טענת הגנה מקדמית בדבר הגשת כתב אישום בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ביחד עם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע מעל שנתיים**

כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בניגוד לסעי' 10(א) ו-67 לפקודת התעבורה.

סעיף 10 לפקודת התעבורה קובע כי '**לא ינהג אדם רכב מנועי** אלא אם הוא **בעל רישיון נהיגה תקף לרכב מאותו סוג**, שניתן על פי פקודה זו, ולא ינהג אדם אלא **בהתאם לתנאי הרישיון** זולת אם פוטר מחובת רישיון נהיגה ובמידה שפוטר'.

סעיף 67 לפקודת התעבורה קובע כי '**מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב** שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו, או מי שנוהג **בניגוד לתנאים שנוספו ברישיונו** כל עוד הם בתקפם, או מי שהודע לו כי נפסל מהחזיק ברישיון רכב וכל עוד הפסילה בתקפה הוא משתמש באותו רכב או מרשה להשתמש בו, או מי שנהג או הרשה לאחר לנהוג ברכב בניגוד להודעת איסור שימוש או צו איסור שימוש, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס מאה אלף לירות, או שני הענשים כאחד'.

בחינת יסודות העבירות העובדתיות מלמדת, כי מעשה העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ושל עבירה של נהיגה בזמן פסילה ביוזעין חופף באופן חלקי את היסודות העובדתיות הנוגעים ליסודות הנהיגה ברכב, מקום ביצוע העבירות ומועד ביצוען, אך בכל אחת מהעבירות יסודות עובדתיות נוספים שונים. באחד רישיון נהיגה פקע לאחר שלא חודש ואילו בשני נפסל הנאשם ע"י בית משפט מלקבל ו/או להחזיק ברישיון נהיגה. אני קובעת כי ניתן להגיש כתב אישום המייחס לנאשם את שתי העבירות באותו כתב אישום על אף ששתיהן מתייחסות לעבירות הקשורות ברישיון נהיגה. **מדובר בעבירות שונות.**

אשר לטענת ההגנה המפנה לסעי' 66 לפקודת התעבורה לא מצאתי כל רלוונטיות או מניעת הגשת שני האישומים האמורים בכתב אישום אחד. סעי' 66 לפקודת התעבורה קובע כי '**מי שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון או שהותנו תנאים ברישיונו לפי פקודה זו, וכל עוד הפסילה או התנאים בתקפם הוא מגיש בקשה לקבלת רישיון או לחידושו או מקבל רישיון**, ואינו מודיע על הפסילה או על התנאים לרשות הרישוי, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס מאה אלף לירות או שני הענשים כאחד; וכל רישיון שקיבל או שחודש כאמור - בטל'.

בעובדות כתב האישום לא מיוחסת לנאשם כל פניה למשרד הרישוי בדבר חידוש רישיון נהיגה על אף היותו בפסילה וסעי' 66 לפקודת התעבורה אינו חל ואינו רלוונטי בענייננו.

נוכח האמור, אני דוחה את טענת ההגנה על הסף וקובעת כי במקרה שבפנינו ניתן לייחס לנאשם עבירות של נהיגה בזמן פסילה ביחד עם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.

• סוף דבר.

כתב האישום יתוקן כמבוקש.

טענת ההגנה בדבר מניעת הגשת כתב אישום המייחס לנאשם גם עבירה של נהיגה בזמן פסילה וגם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים - נדחית.

קובעת שמיעת ראיות ביום 14/11/21 שעה 11:30 בפני כב' הש' שור.

המזכירות תזמן את עדי התביעה שבכתב האישום והמאשימה תוודא התייצבותם.

ב"כ הנאשם יוודא התייצבותו לדיון.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"א, 28 יוני 2021, בהעדר הצדדים.